

Fran Albrecht:

Romanca.

Tihe ure so prišle
iz dežele blažene
v mojo dušo gostovat. —

In spravljičim si, berač,
sredi cerkev in palač
svoj bojarski grad.

In pričaram si, bedak,
toplo kajbico v somrak, —
zunaj pa je mraz . . .

V kajbico jaz, samotar,
spesnim si zaljubljen par:
to sva ti in jaz . . .

Ti in jaz — kaj nama mar
zunaj zima in vihar!
Postelj je pripravljena.

Postelj je široka vsa,
kajbica je pisana
kot ljubezen najina . . .

